

adventní pose

2019-XX. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“

Jan 14, 3

Milí bratři, milé sestry,

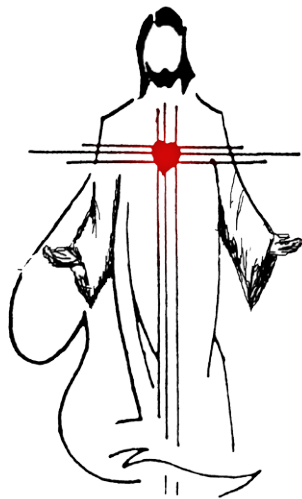
Advent je opět zde, klepe na dveře. Když mu otevřeme, vejdou do našich domů také předvánoční starosti. Ty vlastně ani neklepají, nýbrž přímo tlačí. A když jim neotevřeme, natlačí se dovnitř sami. Vnucují se nám, ale ani se nemusí tolik snažit. Vždyť realita je taková, že se bez vánočního shonu neobejdeme. Ten má místo v naší mysli jisté. Neumíme se naladit jinak. Proto je důležité otevřít také pravému Adventu, svému Pánu Ježíši, který chce usměrnit náš hon, chce nám pomoci s našimi starostmi. Pán, pro kterého slavíme Advent, nám nechce být na obtíž. Naopak chce nám naše břemeno vzít, aby nám odlehčil. Přichází nám říci láskyplné sliby. Jsem váš Pán, milující Pán, který vám připravuje místo věčné v otcově domě. Poté „opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ Všechny naše předchozí i budoucí Adventy tíhnou k tomu jednomu, hlavnímu Adventu, kdy ve vši slávě přijde náš Pán. V Ježíši Nazaretském navštívil člověka sám Bůh. V Ježíši člověk

poznal svého Stvořitele. A do třetice, v Ježíši Nazaretském přijde pro nás sám Pán Bůh. Vánoce přicházejí, zpíváme, přátelé, Bohu písně chvály za jeho návštěvu. Za to,

že se rozhodl nás navštívit, abychom ho poznali zblízka. Za naději, kterou nám dává, za cestu, kterou nám ukazuje. Pán opět přijde, a brzo! To není prorocství o brzkém konci světa, jak se s nimi setkáváme často ve všech dobách. Je to víra, že nás náš Pán přichází navštívit znovu a znovu v každém čase. A pokud máme adventní a vánoční čas spojený s příchodem Pána Ježíše, stane se to zas brzo. První adventní neděle připadá tento rok na 1. prosinec. A jak čas rychle utíká,

aspoň z našeho pohledu, než se rozpomeneme na všechno, co musíme ještě stihnout, už bude Štědrý den a vánoční Boží hod. Preji nám všem, aby starosti, které s Vánoce souvisí, nezastínily radost, kterou Vánoce přinášejí.

Leonardo Teca, farář ČCE

Milí čtenáři Posla,

vstupujeme do Adventu, otevíráte poslední číslo letošního Posla. Děkuji vám, že jej čtete i že do něj přispíváte. Třeba tím, že něco v souvislosti s naším sborem zrealizujete a my o tom pak napíšeme (v tomto čísle například o benefici pro „naši“ Diakonii v Rýmařově).

Co popřát na cestu adventním a vánočním časem? Nabídnu jeden, možná překvapivý příměr. Díky jedné mé milé kamarádce a sestře z našeho sboru jsem před časem začala po několika letech bolesti zad pod profesionálním vedením cvičit. Napřed s nedůvěrou, po prvních lekcích zintenzivnělou zesílenými bolestmi zad. Ale s nadějí na změnu, protože po několika neúspěšných předchozích pokusech jsem tentokrát měla dojem, že tohle mi může pomoci.

A dnes už s velkou chutí a nedočkavým vyhlížením středečního večera. A s doposud nepoznanou radostí z vědomého pohybu, která mě opakovaně vede k myšlenkám typu: tohle bych chtěla, aby zažila moje dcera, kamarádka... Tento typ prožitku v nás probouzí setkání se smysluplnou aktivitou. S dobrou prací, s radostnou službou, s kvalitním uměním. Ale také třeba se společenstvím ukazujícím ke Kristu, tomu nejvyššímu Smyslu života. Přeji nám všem, ať v čase tmy i světel i v našem společenství zažíváme touhu říct lidem nám blízkým: pojď se mnou, dává to smysl. Možná to chvíli může i bolet, ale je to bolest uzdravující, je to dobrá cesta. Chci ji sdílet s tebou.

Jana Vrajobá

Výročí - kultura - historie**ADVENT**

*Motto: Adventní čas je krásné čekání
adventní čas nás k Bohu naklání
v něm Bůh svůj slib vyplnil
tím se k nám nejvíc naklonil*

*Až se v tvém srdci pokoj uhostí
a láska obejmě s klidem
výjdi pak s velikou radostí
vstříc naproti všem lidem*

*Až při tom poznáš Advent pravý
i to, že na vše sám nestačíš
upřímně popřej dobré zdraví
kousek své lásky takto postrácíš*

*Až budeš obklopen dary svými
a budeš mít přesto prázdné ruce
neváhej se rozdělit i s ostatními
věnuj jim rád část svého srdce*

*Až uslyšíš znít zvony krásným zněním
nech se unést na křídlech jejich srdce
přístup blíže s předporozuměním
a v smíru podej svoje ruce*

*Až pilná snaha uskuteční tvoje touhy
odstraní prohry, prohloubí vítěztví
budeš mít pocit krásný a dlouhý
že jsi našel ten správný klíč ke štěstí*

Pavel Janošík st.

1. 12. neděle	09.00	bohoslužby s VP – 1. adventní neděle	<i>Jan Lukáš</i>
	18.00	Adventní koncert Vientomareo	
3. 12. úterý	18.00	biblická hodina	
4. 12. středa	19.00	Sešlost u Palů	
5. 12. čtvrtek	18.00	Setkání mužů	
6. 12. pátek	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
8. 12. neděle	09.00	bohoslužby – 2. adventní neděle	<i>J. Hoffmanová</i>
9. 12. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
10. 12. úterý	18.00	biblická hodina	
11. 12. středa	18.00	Adventní koncert Konzervatoře EA	
12. 12. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
	14.00	kurz Evangelické teologické fakulty	
13. 12. pátek	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
14. 12. sobota	14.00	příprava balíčků s pečivem pro domovy	
15. 12. neděle	09.00	bohoslužby – 3. adventní neděle	<i>Jana Hojná</i>
	13.00	bohoslužby v DD Chválkovice	
	14.30	bohoslužby v DD Hrubá Voda	
17. 12. úterý	18.00	Střední generace	
18. 12. středa	19.00	Sešlost u Solichů	
20. 12. pátek	18.00	vánoční mládež	
21. 12. sobota	9.00	generální zkouška na ván. slavnost	
	15.00	vánoční bohoslužby v Diakonii D. Moravice	
22. 12. neděle	09.00	Dětská vánoční slavnost – 4. advent. neděle	
25. 12. středa	9.00	bohoslužby s VP – Hod Boží vánoční	<i>Jan Lukáš</i>
26. 12. čtvrtek	9.00	bohoslužby s VP – 2. svátek vánoční	
29. 12. neděle	9.00	bohoslužby	<i>M. Zikmund</i>
31. 12. úterý	17.00	bohoslužby – Starý rok	<i>Jan Lukáš</i>
1. 1. středa	9.00	bohoslužby s Večeří Páně – Nový rok	<i>Jan Lukáš</i>
5. 1. neděle	9.00	bohoslužby s Večeří Páně	<i>Jan Lukáš</i>

• volejbal každou neděli v 18.00 hod.

Narozeniny v prosinci

1. 12. Milena Benešová	13. 12. Miroslav Hanák
5. 12. Ivana Jenišťová	20. 12. Iveta Krausová
5. 12. Zdeňka Marečková	21. 12. Václav Dostál st.
9. 12. Oldřiška Benešová	21. 12. Josef Tošovský
10. 12. Ludmila Chytková	23. 12. Pavla Muchová
11. 12. Ján Pašmik	29. 12. Amos Děkaník
11. 12. Svatava Sedláková	28. 12. Zdeňka Trávníčková
12. 12. Ludmila Moserová	31. 12. Marie Mačkalová
12. 12. Marta Pláčilová	

Rozloučení

Rozloučili jsme se 1. 11. se sestrou Danuší Mačákovou – 88 let.

Osmdesátiny Jožky Vraje

V neděli 17. listopadu jsme při bohoslužbách přáli bratru Josefu Vrajovi k 80. narozeninám. Po bohoslužbách pak, v návaznosti na sborový přípitek při příležitosti 30. výročí svobody, s nímž je narozeninové výročí spja-

to (i když jeho skutečné datum je až 30. 11. 2019) jsme měli příležitost zavzpomínat a vyjádřit svou vděčnost i přání osobně a s pochoštěním, které rodina Vrajova přichystala. Byly a jsou to zvláštní chvíle s mužem, brat-

Ze sborového života

rem, kterého všichni známe jako Jožku Vraje, s člověkem, který je jednou z výrazných opor našeho sboru a dlouhá léta si neumíme představit příchod na bohoslužby ani odchod z nich bez jeho pracovitě přítomnosti pokladníka sboru v předsálí kostela. Bratr Jožka je jedním z několika pamětníků významných událostí sboru a úprav našich budov, který bez velkého mluvení nebo otálení vždy přiložil roku k dílu a povzbudil i další. Tradici lásky ke sboru předává, spolu se svou ženou Růženu, i jasným postojem ve své rodině. Byl dlouholetým členem staršovstva. I když v členství ustoupil mladší generaci a ve staršovstvu je nyní jeho syn Marek, zůstal ochotným služebníkem zejména v pokladních záležitostech, které spojil s tím, že je na velkou část úvazku i neplaceným dobrovolným

kostelníkem. To si řada z nás ani neuvědomuje, když je kostel každou neděli včas otevřen, vyvětrán, je teplo, je rozsvíceno, mikrofony zapnuty a po rozchodu účastníků, po rozhovorech u kávy, vše zkontrolováno a kostel v pořádku uzamčen. Tady nestačí díky, tady je potřeba pomoci, zapojit se, najít člověka, který bude ochotný se u Jožky „zaučit“ a jeho aktivitu postupně převzít - snad i v tom nenápadném upozorňování na to, co neděláme zrovna nejlépe a co bychom měli změnit a zlepšit. A tak je pro nás Jožkovo výročí také výzvou, i když k jeho výročí patří především vděčnost a díky za dlouhá léta služby s přáním ještě mnoha dalších dnů a roků v centru dění našeho sboru, ve zdraví a pod Boží ochranou.

Jan Matějka

Zpráva z listopadové schůze staršovstva

Úvodní pobožností otevřela jednání staršovstva Jana Vrajová. Poté jsme hodnotili události v uplynulém období a připravovali harmonogram nadcházejícího měsíce. Z ohlednutí jsme zejména vděčně připomněli ekumenické sdílení s baptistickým sborem, který otevíral nově zrekonstruovanou modlitebnu v budově bývalého kina Lípa. Řada členů našeho sboru se účastnila slavnostních bohoslužeb.

Začaly už probíhat přípravy na Vánoce (zajištění stromku do kostela, příprava vánoční dětské slavnosti, burzy, příprava balíčků pro děti i seniory atp.).

Dalším bodem jednání byla příprava konventuálu našeho sboru na 51. konvent Moravskoslezského seniorátu.

Z plánovaných aktivit nás 8. 12. navštíví sestra Jana Hoffmannová, která bude kázat a následně se zájemci diskutovat o otázkách, spojených s přítomností dvou farářů

na sboru. Bude připravena krabice na dotazy, je možné je písemně zformulovat a předem vhodit.

Dalším bodem byla příprava rozpočtu na příští rok.

Z technických věcí se diskutovalo o plnění grantů, které jsme obdrželi.

Z různého: Bohoslovec Aleš Zapletal byl hostem na staršovstvu, proběhla diskuse o jeho dosavadním studiu a přípravě ke službě.

Plánujeme zakoupit nové kalichy k Večeři Páně.

Inforce o hospodaření sboru jsou k nahlédnutí u br. Vraje.

Staršovstvo ukončilo svou schůzi písní 644 – *Skončil den a přijde noc* a modlitbou v 20:30.

Dle zápisu Adély Gabrielové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

BOŽÍ MĚSTO

V prosinci se dožívá 90 let velký přítel našeho sboru, naší země

Dr. Friedhelm Borggreffe.

Udělal pro nás mnoho, jeho zájem, jeho přízeň trvá do dnešních dnů.

Mám před sebou Úvod a Úvodní kapitolu jeho nové knížky

BOŽÍ MĚSTO**Teologie města ve zlomcích**

Čas od času dostávám od Dr. Borggreffeho různé texty – bývaly to rozhlasové promluvy, jsou to stále ještě kázání proslovená v Ludwigshafenu nyní 1x měsíčně, a teď je to tedy toto.

Dostanu-li nějaký text, neberu ho jen pro své poučení, beru to tak trochu jako úkol, který mi náš milý přítel ukládá. A tak se snažím občas něco přeložit do POSLA.

První kapitola je na překlad, hlavně pro POSLA, dlouhá. Přemýšlela jsem, co s tím. Vybírat hlavní myšlenky – to je přílišná odpovědnost, vždycky by tam chyběla ta barvitost textu a zajímavé detaily.

Nakonec jsem se rozhodla, že pro příští číslo přeložím, s malým úvodem, tu část první kapitoly, která pojednává o imigrantech. Je to téma dnešní doby, text zajímavý a poučný.

ÚVOD

Jako dítě velkoměsta v Düsseldorfu v Dolním Porýní jsem se narodil v r. 1929 s vlásky rudými jako oheň. Jako farář falckého velkoměsta jsem pracoval v Ludwigshafenu 54 let. Vlasy mi zešedly, oheň zůstal. Mé myšlenky stále krouží okolo mého životního tématu – „Církev ve městě“, nebo, lépe řečeno – „Církev ve městě jako diaspora“. A o tom je tato knížka – Svět, ve kterém žijeme, se stal městem.

Z textů, které předkládám, můžeme proto cítit, jak Můj nejdůležitější objev se mi podařilo formulovat teprve po letech zkušeností ve velkoměstě. Ať jsem přišel kamkoliv, Bůh

tam již byl přítomen. Byl tam jako otázka, jako výzva, jako příslib, jako útěcha. Byl tam jako tajemství i jako cizinec. A byl tam vždycky osobně, vždy k zastižení, laskavý. Byl tam jako někdo, kdo je člověku blízko, kdo nechce být bez lidí. Bylo možno vycítit i rozumem vypátrat, že je přítomen uprostřed industriálních procesů,

v razantním rozvoji obyvatelstva, ve společenských i mediálních zvratech, všude tam, kde šlo o člověka.

V první části své knížky předkládám texty, které vznikaly v rozpravě se sociologií i teologií města. Obojí jsem bral v úvahu

jednak na pozadí svého města Ludwigshafenu i na Karlově Univerzitě v Praze, kde jsem byl v r. 1972 promován. Zde polemizuji biblicko-teologicky např. s americkým Harveyem Coxem (Stadt ohne Gott, 'The Secular City', Sekulární město) – 1. vydání Stuttgart 1966, s Richardem Sennetem (Die Offene Stadt, Berlín, 2018 – Otevřené město), Holanďanem Hansem Visserem („Creativiteit, en distverlening: de rol van de kerk in de postindustriële stad“, Zoetemeer, 2000), a s Pojednáním EDK (Německé evangelické církvi a u Anglikánů (Faith in the city – víra ve městě)).

Druhá část knížky obsahuje rozhovory, které jsem vedl ve městě při pátrání po církvi

a teologii. Na mysli a srdci jsem měl své zkušenosti z města a na počátku tisíciletí jsem po 10 let navštěvoval mnoho měst a snažil se vnímat, jak v těchto městech pracuje církev jako diaspora. Má metoda byla nadpomyšlená jednoduchá. Vždy jsem vedl 90minutové rozhovory s příslušným Superintendentem, proboštem nebo děkanem toho kterého města. A pak jsem chodil po městě pěšky. Čeho jsem si všiml, to jsem zapsal. Tak vznikaly deníky, poznámky z rozhovorů, dojmy, které ještě teď, po mnoha letech, mohou být zajímavé a naznačovat nové cesty.

Krátká třetí část obsahuje pár veršů o městech, které mi v mých úvahách pomáhaly..

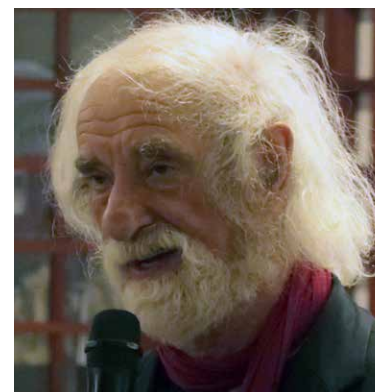
Iva Marková

Benefice

Jak bylo naplánováno a avizováno, laskavou péčí sestry Kateřiny Konečné byla připravena na nedělní večer 24. 11. benefice zaměřená na Diakonii Rýmařov. Byla otevřena vernisáží fotografií Jindřicha Štreita a Vojtěcha Sapary. O hudební část programu se postaralo flétnové seskupení Bezdechu, literární vložkou byl recitál básníka Petra Čecháka. Druhá část benefice probíhala v sále Pegasus, byla zahájena promítnutím krátkého filmu věnovaného práci Diakonie v Rýmařově, poté herci Slovenského týátru zahráli hru bratří Mrštíků Maryša.

Slovo benefice vzniklo složením dvou latinských slov: bonum facere – činit dobro. Věřím, že všichni, kdo strávili nedělní večer na prahu adventu při této příležitosti, cítili, že se odehrává i připravuje něco dobrého. Velké díky Katce Konečné za skvělý nápad a perfektní přípravu celého podniku!

ju

JEDNA Z DROBNÝCH EPIZOD, KTERÁ SE UDÁLA TĚSNĚ PŘED SAMETOVKOU V OLOMOUCI

V minulém čísle POSLA jsme měli možnost se seznámit s drobnou epizodou, která se udála těsně před „sametovou“ a figuroval v ní i náš evangelický sbor. Neuvěřitelným výrokiem předsedy ONV však celá epizoda neskončila.

Ještě téhož dne se kurátor šel s výsledkem jednání u soudruha předsedy pochlubit svému příteli na odbor kultury ONV. Když vstoupil do kanceláře, uviděl tam několik zachmuřených obličejů včetně narychlo zvaného pracovníka kultury Krajského sboru KSČ z Ostravy soudruha Švaříčka a předcházejícího okresního církevního tajemníka Dr. Engliše, v té době již důchodce. Dr. Engliš byl schopný právník, zkušený v otázkách ateistického boje, a proto jej přivolali na pomoc. Výsledek jednání kurátora u předsedy ONV přítomným nebyl znám. Bývalý církevní tajemník mlčel – jistě věděl své. Zato nadšený pracovník KV KSČ se snažil situaci vyřešit se správným třídním pohledem. Kurátorovi se snažil vysvětlit, jak kultuře rozumí, neboť občas také přijde do divadla. Kurátor tuto jeho snahu jaksi nechtěl chápat, upozornil soudruha, že přišel za zástupcem lidosprávy a s komunisty se jaksi nechce bavit, protože není pro ně partner – vracel pouze to, co mu léta soudruzi tvrdili. Podíval se však nad tím, jak mohl jeho přítel jako zástupce lidosprávy a navíc také zdatný varhaník přistoupit na takové ujednání, (použil slov „na takovou blbost“), že v Olomouci se nesmí konat v kostele žádná kulturní akce mimo varhanní festival v chrámu sv. Mořice a 2 koncerty ročně v kostele u P. M. Sněžné. Jeho vystoupení vůči funkcionáři KV KSČ bylo shledáno za drzé. K potrestání však již nedošlo, i když nevhodné vystupování oso-

by druhé třídy před komunistickým soudruhem bylo ještě ten den odpoledne kritizováno v besedě, vysílané československým rozhlasem, a kurátor olomouckého sboru byl uváděn jako odstrašující příklad posledních zbytků buržoasních pohrobků, nechápajících přednosti komunistické kulturní politiky. Ne všichni tedy byli připraveni na „sametovku“, a ne všichni si hledali předem alibi jako soudruh předseda ONV. Že ale někteří připraveni byli, to je nesporné.

Za dva dny po jednání s předsedou ONV (tedy 15. 11. – těsně před událostmi na Národní třídě) kurátor odletěl do Minska, kde měl přednášet na Dnech československé techniky a hospodářství. V sobotu 18. listopadu vyhledal kurátora minského baptistického sboru, kterému, jak to bývalo tehdy zvykem, předal několik propašovaných ruských Biblí a zároveň jej požádal, aby se mohl zúčastnit nedělních bohoslužeb. Postavit nový kostel v tomto městě bylo povoleno daleko za městem, a proto pro něj přijeli k hotelu autem. A už v autě při cestě do kostela se zeptali, zda se díval na televizi. Na hotelovém pokoji tehdy televize nebyla, ale hostitelé jej pozvali na oběd, a tam mu promítli zprávy z předcházejícího dne, které měli natočeny na videu – 17. listopad v Praze (záběry z masakru na Národní třídě).

Ve čtvrtek 23. listopadu se vrátil večer do Olomouce a manželka jej volá hned k televizním zprávám: „Pojď sem, tos ještě neviděl!“ I viděl a dokonce v Sovětském Svazu!

To, co poprvé tento čtvrtek 23. 11. vysílala Československá televize, to už „sovětští“ občané dávno znali. I to o něčem svědčí, co dosud historici dostatečně nezhodnotili.

Proč to všechno uvádíme. Abychom si připomněli, že:

- někteří soudruzi již věděli, že jejich éra končí a připravovali se na novou situaci, dokonce i z tohoto drobného provinčního příběhu lze odvodit, že sametovka byla soudruhy v určité míře samými komunisty připravována
- mezi soudruhy i na vyšších postech (KV KSČ) se vyskytli zcela nechápající, neschopní posoudit, kam vlastně vývoj spěje a tím vlastně sami přispěli ke krachu

stávajícího režimu. Zajímavé je, že to byli vlastně mladíci (církevní tajemník – doktor filosofie – měl 35 let, stážista KV KSČ něco přes 40), kdežto ostřílení „papaláši“ už věděli, kam vývoj směřuje a jak se mají zařídit.

- bylo i u nás v té době známo, že v tehdejší Sovětském Svazu informovanost ve veřejných sdělovacích prostředcích byla daleko otevřenější než v naší republice a rozpad Sovětského Svazu s jeho komunistickou ideologií zřejmý, což někteří naši soudruzi dobře zaznamenali a podle toho se řídili a někteří to naopak nestrávili doposud.

Jan Bartušek

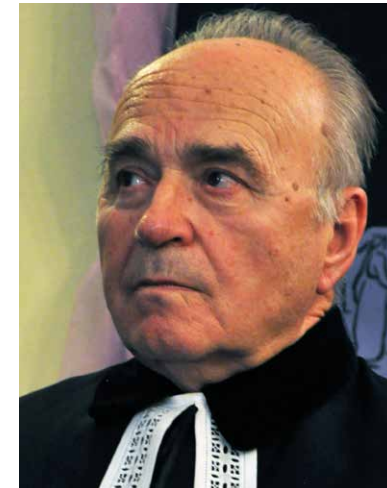
Jsmo na křižovatce

Rozhovor s místopředsedou federální vlády dr. J. Hromádkou v deníku Svobodné Slovo z poloviny prosince 1989.

Můžete povědět něco o tom, jaké bylo vaše rozhodování před přijetím místa ve vládě?

„Přijal jsem tuto funkci především jak velmi obtížný a nesnadný úkol a nikoli jen jako poctu. Bez konzultace se svou církví, s ostatními církvemi sdruženými v Ekumenické radě církví a s panem kardinálem Tomáškem, a ovšem s jejich souhlasem, bych se toho neodvážil. Pověděl jsem už v pondělí 4. 12. v televizním projevu, že

rozumím – částečně proměněné a doplněné vládě – jako kabinetu nedefinitivnímu. Celá země dnes hledá nejlepší cesty, prostředky i cíle. Měli bychom se toho všichni přidržet. Nejlepší – optimus – je latinské slovo. Lidé se mě ptají, jsem-li optimista. Zásadně ano, protože sám osobně to nejlepší pro člověka vidím v Kristově evangeliu. Dnes však musíme myšlenku toho nejlepšího spojit s tím nejpodstatnějším, oč běží. Dnes jde o naši společnou,

veřejnou věc, o „rem publicam“, o naši celou zemi, její dnešek, plný radikálních proměn, tj. proměn jdoucích až na kořen věci a o její zítřek, budoucnost. To optimální ve prospěch celku je vyjadřováno v těchto dnech všemi lidmi, kteří začali brát své občanství vážně. Bude nesmírně důležité, aby nám všem toto zcela základní rozpětí našich občanských práv i závazků vydrželo, den za dnem i v podmínkách všedních dnů, až jednou přijdou. V našem pravidelném podílu na občanském rozhodování a postojích bude záležet, co přijde jako obyčejný život. Měl by být plný prostých věcí, které život provázejí na všech rovinách.“

Jaké vidíte opory a rezervy pro budoucí vývoj v naší společnosti?

„Po mém soudu na tak zásadní křižovatce, na níž jsme se ocitli, nemáme mnoho rezerv. V ekonomické oblasti, v oblasti zdrojů, jsme jistě všelijak limitováni. Co se tu však nově objevilo, je odkrytý pramen vnitřních lidských sil. Lidé objevují sami sebe, svou vlastní lidskou dimenzi. Netušili, co všechno člověk objeví, najde-li svou identitu. Myslím tu nejen na rovinu občanského uvědomění. Myslím tu na síly, které orientují člověka na cestě pravdy, spravedlnosti, dorozumívání, respektu, otevřenosti. V životě nejde jen o to mít, ale především být. Tuto sílu a chuť života, jistě také plného zvrátů a proměn i proher, ale také nových rozběhů a nadějí bez iluzí, lidé dnes objevili. Mladá generace v tomto směru učinila obrovský skok před generace starší. Mám za to, že přitom neztratila rovnováhu. Protože vnitřní těžisko pro své vykročení položila na hodnoty věčně lidské, jako je pravda, svoboda, spravedlnost, nenásilí. To je jedinečný kapitál, který bychom měli – po důsledně

provedených změnách – investovat do naší společné cesty.“

Myslíte, že v tak rozbouřené době zvládneme všechno, co se bude naléhavě hlásit o slovo na různých rovinách společenského dění?

„Pro odpovědné rozhodování nejen v této krizové situaci, ale i pro budoucnost bude podstatné vidět věci z jejich jádra. Když jsem před lety navštívil Coventry v Anglii, byl jsem pozván do tamní katedrály, která byla vybudována za přispění evropských národů po 2. světové válce. Slavná gotická katedrála padla za obět' v 2. světové válce při bombardování. Nová katedrála má tzv. Round Chapel. Je to kruhová stavba, která má jednu architektonickou zvláštnost. Stojíte-li v jejím centru, otevírá se vám pohled jejími stěnami dokola do celého světa. Opustíte-li střed, abyste se co nejvíce přiblížili okolnímu světu, jednotlivé části stěn vytvoří hradbu a výhled je docela zastřen.

Naše bolest v posledních desetiletích spočívala v tom, že k jevům naší společnosti jsme přistupovali bez toho, abychom je viděli z jejich jádra, z jejich vlastní podstaty. Nemohli jsme jim porozumět a výsledky jsou dnes zcela evidentní.

Přál bych celé naší vlasti, všem občanům, všem v odpovědnosti stojícím lidem, aby dokázali přistoupit k řešení všech otázek při rozpoznání jejich jádra a podstaty. Zachováme-li si přitom vzájemnou otevřenost, postavenou na skutečném partnerství, pak ve společně uchopené odpovědnosti to teprve bude naše – **res publica**.“

Otázky kladl dr. O. A. Funda, tajemník Synodní rady ČCE

První zasedání 51. konventu Moravskoslezského seniorátu ČCE

Ve sboru v Českém Těšíně se 23. listopadu 2019 uskutečnilo jednání prvního zasedání 51. konventu MSS. Náš sbor na konventu zastupovali Jana Vrajová, Adéla Gabrielová, Tomáš Hromádka a Jan Matějka. Účastníky konventu z našeho sboru byli také členové seniorátního výboru - Noemi Batlová, seniorátní kurátorka a Jan Lukáš, první náměstek seniora. Dalším účastníkem z našeho sboru byl Jan Dostál, předseda seniorátního odboru mládeže MSS s poradním hlasem.

Jednání konventu bylo zahájeno úvodní pobožností sestry farářky Jany Rumlové ze Šternberka. Jednání probíhalo podle připraveného programu na základě před konventem rozeslaných zpráv a materiálů.

Ve volební části bylo nejprve zvoleno předsednictvo konventu. Předsedou konventu je Lubomír Červenka, farář v Hodslavicích, druhým členem z řad farářů je Jakub Pavlůs, farář v Šumperku. Z řad presbyterů jsou členy předsednictva Michal Waloschek a Jana Grollová, oba z Ostravy. Dále byli zvoleni členové předsednictva Jeronýmovy jednoty, kterými jsou Tomáš Kudělka z Nového Jičína a Radomír Tyml z Hodslavic a dále členové ústředního představenstva JJ, kam byli zvoleni Jiří Marek z Krnova a Radomír Tyml z Hodslavic a jako první

náhradník k nim byl zvolen Pavel Šťahel z našeho sboru.

V rámci jednání byly zdůrazněny některé informace z tiskem předložených zpráv, schváleno hospodaření seniorátu v uplynulém období a rozpočet pro rok 2020 s kritikou růstu repartic, zdůvodněnou požadavky na činnost církve a seniorátu (máme seniorátního kazatele na částečný úvazek – znovu na 2 roky zvolen Otakar Mikoláš a pastorační pracovníci pro mládež – Alenu Zapletalovou).

Po projednání návrhů ze sborů, přijetí předložených zpráv a schválení hospodaření a rozpočtu předseda konventu Lubomír Červenka

shrнул závěry jednání a poděkoval sboru v Č. Těšíně za přípravu a zabezpečení konventu. Závěrečnou pobožností bratra Pavla Kielara z Bruntálu bylo pak jednání konventu ukončeno. Bližší informace o jednání konventu budou moci zájemci získat po uveřejnění zápisu na WEB stránkách seniorátu. Jak je zvykem při prvním zasedání nového konventu, byly obsahem přípravných zpráv i zprávy jednotlivých sborů za uplynulé čtyřleté období. Naši zprávu zveřejňujeme jako samostatný příspěvek.

Jan Matějka

● životě olomouckého sboru v posledním období Pro první zasedání 51. konventu Moravskoslezského seniorátu

Od zahájení minulého konventu došlo v olomouckém sboru k významným změnám. Se skončením svého volebního období odešla do důchodu sestra farářka Jana Rumlová. Ještě za jejího působení se podařilo najít a zvolit nového faráře, Jana Lukáše z Opavy. Nastoupil v Olomouci k 1. 7. 2016. Před jeho nástupem nebyl sbor půl roku obsazen, administrován farářem Janem Junem z Prostějova. V tomto období se nám podařilo po čtyřiceti letech ve velkém rozsahu opravit a rekonstruovat farní byt. Jan Lukáš se ujal farářské práce s plným nasazením a sbor ho dobře přijal. Jeho nasazení je vysoké a velmi jemu i sboru pomáhá to, že máme na celý úvazek pastorační pracovníci Noemi Batlovou, která je ovšem vyčerpána i tím, že byla zvolena seniorátní kurátorkou. Jsme oběma vděční za práci ve sboru a za jejich soudržnost v řešení sborových aktivit. Je jich velký počet – u všech generací, které sborové společenství vytvářejí. V uplynulém roce se podařilo otevřít Alfa kurz a pro zájemce pokračovat i Beta částí s připravovanou návazností specificky připravovaných zamyšlení nad Bibli. Máme radost i z dálkového studia mladého bohoslovce Aleše Zapletala, který

se na zmíněných akcích podílí. V letošním roce proběhl velmi úspěšně v dvouletém cyklu zavedený English Camp s účastí našich přátel z Presbyterian Church v Athens (Georgia USA), kam se řada našich členů chystá vypravit v příštím roce. Žijeme teď v poněkud stísněných podmínkách, protože v okolí kostela probíhají rozsáhlé stavební práce v rámci protipovodňových úprav řeky Moravy a musíme sledovat i rizika ovlivnění našich budov. Sami se ponořujeme do úprav interiéru, když s využitím poskytnutých církevních grantů vybavíme kostel dobrým ozvučením a vyřešíme úpravu přízemních prostor pro vytvoření vhodných podmínek zejména pro podporu skupin mladší generace ve sboru. Naše prostory jsou vyčerpány i seniorátními a celocírkevními akcemi (v současnosti i vzdělávací kurz KF), takže realizace úprav nebude jednoduchá. Ke všem aktivitám se snažíme přistupovat s radostí a nadějí víry, s prosbami o požehnání naší práce. Jsme vděční za to, že máme dobrého faráře, že rozumíme jeho zvěstování, které nás pobuzuje a vytváří porozumění pro řešení úkolů, které jsou před námi.

Jan Matějka, kurátor sboru

Lidový bál

– ples, který kromě KDU-ČSL spoluorganizují i olomoucké církve a církevní školy, se bude konat **v sobotu 22. února 2020** v pavilonu A výstaviště Flora.

Všichni jsou srdečně zváni, zájemci o vstupenky - přihlašte se, prosíme, do 31. 12. 2019

u Noemi Batlové, tel. 728 289 354.

www.lidovybal.com

PORADA O NÁPRAVĚ

5. - 12. LEDNA 2020

*Děkuji Bohu, který chtěl,
abych zůstal po celý život
mužem touhy.*

Jan Ámos Komenský

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2020

KONZERVATOR EVANGELICKÉ AKADEMIE

ABONMÁ KEA ☒ SLAVÍME SLOVEM I HUDBOU

Adventně-vánoční koncert
„Připravujte cestu Páně“

účinkují:

**pěvecký sbor KEA
komorní orchestr KEA**

řídí:

Ladislav Moravetz

biblická promluva:

Aleš Wrana

sředa, 11. prosinec 2019, 18.00 hod.
kostel ČCE, Blahoslavova 1, Olomouc

KONCERT

Konzervator Evangelické akademie, Wurmova 13, Olomouc, tel.: 585 208 583, email: koncertni@ckonz.cz

(PŘED)VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

**Ve čtvrtek 19. prosince v 11 hodin
v koncertním sále Konzervatoře EA,
Wurmova 13, Olomouc.**

**Téma:
Vánoční
stromek**

Všechny srdečně zveme

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vás zve na

vánoční bohoslužby

v kapli Domova Diakonie v Dolní Moravici
v sobotu 21. prosince 2019 v 15 hodin

kázat bude farář Jan Lukáš

Srdečně zveme na vánoční hru

O DUBOVI

Původní hru Ludmily Rezkové

upravil pro olomoucké děti Ondřej Bláha

V rámci bohoslužeb 4. adventní neděli

22. prosince 2019 v 9:00

hrají a zpívají děti z nedělní školy.

Akce KEA v prosinci 2019

1. prosinec 2019, 18.00 hod.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie,
Kvasice

Adventní koncert

2. prosinec 2019, 18.00 hod.
Kaple Božího Těla UP, Olomouc
Pocta velikánům

3. prosinec 2019, 18.00 hod.
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc

Interní koncert KEA

4. prosinec 2019, 18.00 hod.
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc

Pocta velikánům

5. prosinec 2019, 18.00 hod.
Vlastivědné muzeum, Olomouc

Pocta velikánům

11. prosinec 2019, 18.00 hod.
Kostel ČCE, Blahoslavova 1, Olomouc

Adventně vánoční koncert - Připravujte cestu Páně

14. prosinec 2019, 18.00 hod.
Kostel Povýšení sv. Kříže, Prostějov

Adventní koncert - Prostějov

20. prosinec 2019, 10.00 hod.
MFO Reduta, Horní nám. 23, Olomouc

HEJ MISTŘE!

J. J. Ryba - Česká mše vánoční

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel
2019-XX. ročník

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 11. 2019

Vyšlo: 1. 12. 2019

Uzávěrka příštího čísla: 15. 12. 2019

<http://www.olomouc.evangelnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangelnet.cz